

GALERIJA ALMA

TĒRBATAS IELA 64 RĪGA LV - 1001

+371 29155572

alma@galerija-alma.lv

www.galerija-alma.lv

Sarmīte Māliņa

ASARAS

23.11.2018. - 23.01.2019.

Tērbatas iela 64, Rīga

Kāpēc Tu atstāj mani vienu? Vārdi, kas nepārtraukti skan šajā telpā. Alkas pēc būšanas līdzās kādai neaizsniedzamai matērijai, un izmisīga bēgšana no būšanas vienatnē. Ir bail būt vienam. Kāpēc Tu atstāj mani vienu vēlreiz?

Asaras plūst pāri vaigiem neapturamās straumēs, seja kļūst sārta un acis sāk sūrstēt, bet liekas, ka kļūst mazliet vieglāk. Brilles aizsvīdušas, noklātas ar izžuvušām asarām. Asaras var šķīst smagas, kad tās vajā, bet no tām negribas slēpties.

Asaras ir maigas, caurspīdīgas. Robeža starp smago, melno marmoru un trauslo stiklu veido saspēli, kas norāda uz patiesību. Lietas ir trauslas. Liekas, stikls, kas novietots marmorā, varētu turēties nekustīgs simtiem gadu, taču vienā elpas vilcienā tas var sašķīst gabalos. Tas viss var sabrukt vienā brīdī, un pāri paliktu stikla šķembas un gabliņi.

Gribas domāt par laiku un censties saprast, kas ir mans laiks. Novembrī lapas vēl neatlaidīgi turās pie koku zariem, trīcēdamas vējā. Pelēkajā ainavā tās izdedzina caurumus. Taču šajā telpā var mēģināt aizmirst par laiku, skatoties caur sārto stiklu un klausoties dziesmas vārdus. Ārā jau ir tumšs un auksts. Laiks, kad meklēt patvērumu savā vientulībā.

Divas ovālas formas, kas veidotas no sārta stikla, melnos granīta podestos, kuros iegravēti teksti „ES“ un „PUĶES“. Rozā asaras ir simbols tam, ka laikmetīgajā mākslā drīkst uzvesties tā, kā uzvedās mūziķi, sacerot dziesmas par mīlestību -- salkani, naivi un nebaidoties no melanholiska, romantiska apcerīguma. Šīs jūtas uzpeld arī, skatoties uz mākslu, un par tām gribas runāt nebaidoties. Atpazīt un noticēt tām ir grūti. Tie ir centieni pārvarēt savus aizspriedumus un ļauties šim pārdzīvojumam.

Teksts: Tomass Pārups

Izstādi atbalsta: Valsts Kultūrkapitāla fonds un VV Foundation

Grafiskais dizains: Aksels Bruks

GALERIJA ALMA

TĒRBATAS IELA 64 RĪGA LV - 1001

+371 29155572

alma@galerija-alma.lv

www.galerija-alma.lv

Sarmīte Māliņa TEARS

23.11.2018. - 23.01.2019.

Tērbatas iela 64, Rīga

Why leave me on my own? These are words that one continually hears in this room. Longing to be alongside some untouchable substance, and desperate escape from loneliness. I'm frightened to be on my own. Why are you leaving me on my own again?

Tears flow over one's cheeks, one's face becomes pink and one's eyes start to sting, although one does feel a bit better. Misty glasses, covered by evaporated tears. Tears can become heavy, when they're oppressive in nature, but one does not want to hide from them.

Tears are soft and transparent. The dividing line between heavy black marble and fragile glass forms an interplay that alludes to the truth. Things are fragile. It seems that glass inserted into marble can remain frozen for centuries, but in one breath, it can shatter into tiny fragments. It can all collapse in an instant, with glass shards and fragments all that remains.

One is inclined to think about time and to try to understand that this is my time. In November, shivering in the wind, leaves still stubbornly cling on to tree branches. They burn holes in the grey landscape. However, in this space, one can try to forget about time, peering through pink glass and listening to the lyrics of a song. Outside, it is already dark and cold. A time to seek sanctuary in one's loneliness.

Two oval forms shaped from pink glass on black granite platforms engraved with the words ES (ME) and PUĶES (FLOWERS). Pink tears symbolise the fact that in contemporary art, one may act in the way that musicians do, composing songs about love - sentimentally, naively and with no fear of melancholy, romance or rumination. These feelings also manifest themselves, when contemplating art; and one would like to discuss them candidly. It is hard to recognise and believe in them. They are efforts to overcome one's prejudices and to succumb to this experience.

Text by Tomass Pārups

Supported by State Culture Capital Foundation, VV Foundation

Graphic design by Aksels Bruks